

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010022
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1612010022.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného Y. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/10/2012 zo dňa 19.03.2012 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. augusta 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku sa vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/10/2012 zo dňa 19.03.2012 bol obžalovaný Y. Y. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 24.09.2011 v čase o 01.00 hod. v meste Y. viedol osobné motorové vozidlo zn. U., pričom za križovatkou ulíc V. - U. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Malacky, ku kontrole predložil len svoj občiansky preukaz a následným šetrením bolo zistené, že vodičský preukaz má zadržaný a základe rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/46/2011 zo dňa 12.05.2011, právoplatného dňa 12.05.2011, ktorým bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a pre prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona a okrem iného mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 roky, pričom doba výkonu tohto trestu v čase spáchania posudzovaného trestného činu neuplynula.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 49 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona uložil súd obžalovanému trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu dva roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný Y. Y..

V dôvodoch odvolania zdôraznil, že si je vedomý svojho protiprávneho konania a vie, že musí byť potrestaný. V súčasnej dobe však opatruje svojho ťažko zdravotne postihnutého otca, o čom predkladá súdu potvrdenia. Vzhľadom na túto situáciu si dovoľil požiadať o iný druh trestu, ako je trest odňatia slobody. Hlavného pojednávania sa nemohol zúčastniť, pretože musel s otcom absolvovať vyšetrenie u lekára. Záverom odvolania oľutoval svoje konanie a prehlásil, že sa v budúcnosti takéhoto protiprávneho konania nedopustí.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že okresný súd v konaní pred súdom porušil procesné ustanovenia Trestného poriadku a navyše vo veci rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu predčasne.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd sa dôsledne neriadil vyššie citovanými ustanoveniami, dopustil sa podstatných chýb konania, ktoré predchádzali napadnutým výrokom rozsudku a ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť rozsudku a zároveň rozhodol predčasne na základe nejasných a neúplných skutkových zistení, pričom sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný Y. Y. je na podklade obžaloby Okresného prokurátora v Malackách zo dňa 16.01.2012 stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že vo veci bol dňa 02.02.2012 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný Y. Y. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. L. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dva roky.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor a vo veci bol súdom prvého stupňa určený termín hlavného pojednávania. V odôvodnení odporu obžalovaný uviedol, že uznáva svoju vinu a chápe, že musí byť potrestaný. Nachádza sa v zložitej situácii, nakoľko sa musí starať o svojho otca, ktorý je po mozgovej príhode pripútaný na lôžko a je ochrnutý na polovici tela. Požiadal preto súd o uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný riadne prevzal predvolanie na hlavné pojednávanie konané dňa 19.03.2012, avšak bez ospravedlnenia sa naň nedostavil.

Hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ako aj svedkov, ktorí neboli súdom vôbec predvolaní. Okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal teda iba z výpovedí obžalovaného a svedkov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané a z prečítaných listinných dôkazov.

Opísaný postup okresného súdu však nie je možné akceptovať, nakoľko k vykonaniu hlavného pojednávania došlo v rozpore s ustanovením § 252 Tr. poriadku.

Podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a prítom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátanom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skrátenejšieho vyšetrovania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Pri vyslovení záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť bez prítomnosti obžalovaného, je potrebné vychádzať z povahy veci a skúmať, či je možné aj bez výsluchu a súčinnosti obžalovaného pri dokazovaní, náležite objasniť skutkový stav veci v takej kvalite, ktorá vylučuje dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej veci už okresný súd vydal rozhodnutie o vine obžalovaného vo forme trestného rozkazu, pri ktorom bol obžalovaný automaticky zo zákona zbavený možnosti pred súdom sa k celej veci vyjadriť. V podanom odpore jasne definoval svoj postoj k trestnej činnosti a tiež vysvetlil, čo je dôvodom podania odporu. Súdu prvého stupňa označil skutočnosti, ktoré bližšie konkretizovali jeho osobné a rodinné pomery a s ktorými bolo potrebné sa v rámci hlavného pojednávania zaoberať. Napriek týmto informáciám, súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nevypočul jediného svedka, nevyžiadal si žiadne podklady, ktorými by bolo možné obžalovaným uvádzané skutočnosti preveriť a vo veci rozhodol. Takýto postup podľa názoru odvolacieho súdu bol v rozpore s ustanovením § 252 ods. 2 Tr. poriadku, pretože neboli splnené materiálne podmienky predpokladané citovaným ustanovením a vec nebolo možné spoľahlivo rozhodnúť aj bez prítomnosti obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené, bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne vykonať vo veci hlavné pojednávanie za účasti obžalovaného Y. Y., doplniť dokazovanie oboznámením dôkazov predložených obžalovaným v rámci odvolania, prípadne vykonaním iných dôkazov.

V rámci opätovného pojednania veci na súde prvého stupňa je potrebné zamerať pozornosť komplexne na všetky okolnosti, ktoré je nutné zohľadňovať pri úvahách o treste tak, aby boli dodržané základné zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zákona.

Až po doplnení dokazovania naznačeným smerom bude možné objektívne a spravodlivo zhodnotiť bezprostredné a aj sprostredkované dôkazy, posúdiť kvalitu listinných dôkazov a následne vo veci rozhodnúť.

Z týchto dôvodov krajský súd po zrušení napadnutého rozhodnutia vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny

opravný prostriedok.